

וכסף פָּקוֹדִי הַעֲדָה וְגַוּ, לְכָל הַעֲבָר
עַל הַפְּקָדִים. וְמִכֶּל הַתְּקָדֵשׁ
לְעַבּוֹדָת הַמְּשֻׁבָּן, וְהַרִּי פְּרָשָׂוֹת -
כְּפָרִים חַשְׁבָּן אֶחָד, שְׁקָלִים
חַשְׁבָּן אֶחָד. מִשּׁוּם שִׁישׁ עַלְיוֹנִים
שְׁעוֹלִים לְחַשְׁבָּן עַלְיוֹן, וַיְשַׁ
אַחֲרִים שְׁעוֹלִים לְחַשְׁבָּן אֶחָד. זֶה
עַלְיוֹן וְזֶה מְחַתּוֹן. וּמִשּׁוּם בָּךְ שְׁפָטוֹב
וַיְהִי מַאת כְּפָר הַפְּסָף לְצַקְתָּא אֶת
אַדְנִי פְּקָדֵשׁ וְגַוּ. אֶלְהָ הַאֲדָנִים,
אַדְנִי פְּקָדֵשׁ וְגַוּ.

הַרִּי פְּרָשָׂוֹת.

עַד פָּתָח וְאָמֵר, (תְּהִלִּים כ'כ) שִׁיר
הַמְּעֻלוֹת לְשִׁלְמָה אָם הֵי לֹא יִבְנֶה
בֵּית וְגַוּ. פָּסּוֹק זה שִׁלְמָה הַפְּלָךְ
אָמֵר אָתוֹ בְּשָׁעה שְׁהִיה בֹּונָה אֶת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַתְּחִיל לְבָנּוֹת, וְהִיה
רוֹאָה שְׁהַמְּעֻשָּׂה מִתְפָּקֵן בִּידֵיכֶם
וְהִיה בֹּונָה מַעַצְמוֹ, וְאוֹתָה הַתְּחִיל
וְאָמֵר, אָם הֵי לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגַוּ.
תַּיִנוּ הַסּוֹד שְׁפָטוֹב בְּרָאשֵׁית בַּרְא
אֱלֹהִים, שְׁהִרִּי הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
בְּרָא וְהַתְּקִין אֶת הַעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל
מַה שָׁצָרִיךְ, שַׁהְוָא בֵּית.

שְׁזַא עַמְלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ - אֶלְהָ סּוֹד שְׁל
אָוֹתָם נְהָרוֹת (תְּהִלִּים) שִׁיוֹצָאים
וּנְכָנִים בְּלָם בְּתוֹךְ הַבֵּית הַזֶּה
לְהַתְּקִינוֹ בְּכָל מַה שָׁצָרִיךְ. וְאֶת עַל
גַּב שְׁפָלָם בָּאִים לְחַקֵּן וּלְעַשּׂות אֶת
תַּקְוִינוֹ, וְדָאִי אָם הֵי - שַׁהְוָא סּוֹד
הַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן, שְׁהַתְּקִין (בֵּיתוּ וְאֶ
עַשְׂתָּה אֶת הַבֵּית כְּרָאוֹי, אָוֹתָם
בּוֹנִים לְחַנּוּם הָם, אֶלְאָ רֶק מֵה
שַׁהְוָא עַוְשָׂה וְמַתְּקִין. אָם הֵי לֹא
יִשְׁמַר עִיר, כָּמוֹ שְׁפָטוֹב (דברים יא)
פְּמִיד עִינִי הֵה אֶלְחִיךְ בָּה מְרוֹשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, וְפֶרֶשּׁוֹת.
וּבְהַשְׁגַּחַה הַזֶּה הִיא שְׁמוֹרָה מִכֶּל
הַאֲדָדִים.

וְאֶפְעַל גַּב שְׁפָטוֹב (שיר יא) הַגָּה
מִטְהוֹ שְׁלַשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים
סְבִיבָה לָהּ מְגַבְּרִי יִשְׂרָאֵל, וְכָלָם
שׁוֹמְרִים אָוֹתָה. מֵה הַטּוּם הַמִּ
שׁוֹמְרִים אָוֹתָה? מִשּׁוּם שְׁפָטוֹב
מִפְּנֵד בְּלִילּוֹת, זֶהוּ פְּנֵד הַגִּיהָנָם

עַל הַפְּקָדִים. וְכָלָא אַתְּקִדְשׁ לְעַבְיוֹת
מִשְׁבָּנָא, וְהָא אוֹקְמָוָה בְּכָרֵין חַשְׁבָּנָא חַדָּא.
שְׁקָלִים חַשְׁבָּנָא חַדָּא. בְּגִין דָּאִית עַלְאיָן
דַּסְלָקָן לְחוֹשְׁבָּנָא עַלְאָה, וְאַית אַתְּרָנִין
דַּסְלָקָן לְחוֹשְׁבָּנָא אַחֲרָא. הָא עַלְאָה וְהָא
תִּפְאָה. וּבְגִין בָּךְ כְּתִיב וַיְהִי מַאת כְּפָר הַכְּסָף
לְצַקְתָּא אֶת אַדְנִי הַקְּדָשׁ וְגַוּ. אַלְיָן אֲדָנִים הָא
אוֹקְמָוָה.

הַזּוּ פָּתָח וְאָמֵר, (תְּהִלִּים ק'כ) שִׁיר הַמְּעֻלוֹת
לְשִׁלְמָה אָם יִי לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגַוּ, הַאי
קָרָא שִׁלְמָה מִלְכָא אָמֵר לִיהְיָה, בְּשַׁעַתָּא דְּהָוָה
בְּנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא וְשָׂאֵרִי לְמַבְנֵי, וְהָוָה חַמְיָ
דְּעֹזְבָּדָא אַתְּקִנָּת בִּידֵיהָו, וְהָוָה מַתְּבָנִי
מִגְּרָמִיהָ, כְּדִין שָׂאֵרִי וְאָמֵר אָם יִי לֹא יִבְנֶה
בֵּית וְגַוּ, הַיְיָנוּ רְזָא דְּכִתְבֵּב בְּרָאשֵׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הִיא, בְּרָא וְאַתְּקִין
לְהָאֵי עַלְמָא, בְּכָל מַה דְּאַצְטְּרִיךְ, דְּאִיהְוָ
בֵּית.

שְׁזַא עַמְלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ, אַלְיָן רְזָא דְּאַינּוֹן נְהָרִין,
(נ"א בְּחִילָן) דְּנְפָקִין וְעַלְיָן בְּלָהָו בְּגַוּ הַאי
בֵּית, לְאַתְּקָנָא לִיהְיָה בְּכָל מַה דְּאַצְטְּרִיךְ. וְאֶת
עַל גַּב דְּכָלָהו קָא אַתְּיַן לְאַתְּקָנָא לְמַעַבד
תַּקְוִינִיהָ, וְדָאִי אָם יִי, דְּאִיהְוָ רְזָא דְּעַלְמָא
עַלְאָה, דְּאַתְּקִין (ס"א בִּתְהָא אַתְּקִין) וּבְעַבְדִּ בִּיתָא
כְּדִקָּא יְאֹתָה, אַיְנוֹן בּוֹנִין לְמַגְנָא אַיְנוֹן, אֶלְאָ
מַה דְּאִיהְוָ עַבְדִּ וְאַתְּקִין. אָם יִי לֹא יִשְׁמַר
עִיר, בָּמָה דְּכִתְבֵּב (דברים יא) תִּמְיד עִינִי יִי
אֶלְחִיךְ בָּה מְרוֹשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה
וְאַוְקָמָה. וּבְאַשְׁגַּחַתָּא דָא, אִיהְיָ נְטִירָ
בְּכָל סְטְרִין.

וְאֶפְעַל גַּב דְּכִתְבֵּב, (שיר השירים יא) הַגָּה מִטְהוֹ
שְׁלַשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיבָה לָהּ
מְגַבְּרִי יִשְׂרָאֵל. וְכָלָהו נְטִירָ לָהּ. מַאי טְעַמָּא

שעומד בוגנדה כדי לדוחמה, ומשום כך כלם מקיפים אותה. ואף על גב שכלים עומדים באור המתחשה שלא נודע, ואנו א/or המתחשה זהה שלא נודע מפה באור של המקס, ומארים כאחד ונעים המשע היכלות.

וחיקאות אינם מארים, ואין רוחות, ואין נשמות, ואין מי שיעמוד בהם. רצון כל תשעת המאורות שכלים עומדים במתחשה, שהיא אחת מהן בחשבון, שכלים לרדרך אחריהם בשעה שעומדים במתחשה. ולא נרקבים ולא נודעים, אלה לא עומדים לא ברצון ולא במתחשה עליונה. תופסים בה ולא תופסים. באלה עומדים כל סודות האמונה וכל אוטם מוארות מסוד המתחשה העליונה, שלמטה כלם נקאים אין סוף. עד כאן מגיעים המאורות ולא מגיעים ולא נודעים. אין כאן מתחשה ולא רצון.

בשפארה המתחשה ולא נודע מפה מאירה, או מחלפת ונסתרת בתוך הבינה, ומאירה (^{מי}) למה שפארה, ונכנסים זה בזה, עד שכלים נכללים כאחד, והרי פרשושה. ובסוד הקרבן, כשהבעל עולה, נקשר זה בזה ומאי זה בזה, אז עומדים כלם בעליה, ומתחשה מתעטרת באין סוף, אותו האור שמאירה ממנה המתחשה העליונה נקרא אין סוף.

בין שמאיר ומתפשטים ממנה חילוות, אותה מתחשה נגנות ונסתרת ולא ידועה, ומשם מתפשטה התפשטות לכל האזרדים. ומתפשטה אחת, שהיא סוד התפשטות אחת, העולים העליון.

זה עומד בשלה, והוא אמר

ונטרי לה. בגין דכתיב מפקח בלילהות, דא פחדא דגיהנים, דקאים לךלה, בגין לדחיא לא, ובגין דא כליהו סחרין לה.

ואף על גב דכליהו קיימי בנhero דמחשה ונחרין בחד ואטעיבו תשע היבין. והיכלין לאו אינון נהוריין, ולאו אינון רוחין, ולאו אינון נשמתין, ולא אית מאן דקיימי בהו. רעotta דכל תשע נהוריין דקיימי כליהו במתחשה, דאייה חד מביהו בחושבנה, הכליהו למרדף אברתייהו, בשעה דקיימי במתחשה. ולא מתדקון, ולא אתיידיeo, אלין לא קיימי, לא בראotta, ולא במתחשה עלאה. תפסין בה ולא תפסין. באין קיימין כל רזי מהימנותא, וכל אינון נהוריין מרזא דמחשה עלאה. דלפתא כליהו אקרון אין סוף. עד הכא מטון נהוריין ולא מטון, ולא אתיידיeo. לאו

הכא מתחשה ולא רועיתא.

בד נהיר מתחשה, ולא אתיידיeo ממה נהיר קריין אתלבש ואסתים גו בינה, ונהיר (^{טאו}) למה דנהיר, ועאל דא ברא, עד דאתבלילו כליהו בחדא, והא אוקמייה. וברזא דקרבן, بد סליק כלא, אתקשר דא ברא, ונהיר דא ברא, קדרין קיימין כליהו בסליקו, ומתחשה אטעטר באין סוף, ההוא נהיר דנהיר מגיה מתחשה עלאה, אקרוי אין סוף. (^{ע"ב}).

בין דאנדר ואטפשטו מגיה חילין, ההיא מתחשה אסתים ואגניות ולא ידיע, ומפטן אטפשטו פשיטותא לכל סטרין, ואטפשטו מגיה חד פשיטו, דאייהו רזא דעלמא עלאה. וזה קיימת בשאלתא, ואיהו מאמר עלאה, ואיקמיה דאקרוי מ"י. דכתיב, (ישעה מ